

20

Informatie- en opinieblad
van de Rijksuniversiteit
Limburg

Derde jaargang
nummer 20
24 juni 1983

pagina 3

RAWB

De raad van Advies voor het Wetenschapsbeleid heeft een verrassend advies uitgebracht over de bezuinigingen die Deetman het WO via taakverdeling en -concentratie wil opleggen. De medische fakulteit en het academisch ziekenhuis van de VU zouden opgeheven worden, als de raad het voor het zeggen had.

pagina 5

Crèche

Uit de kinderschoenen, maar nog niet helemaal uit de problemen is de crèche, die nu bijna een jaar binnen de universiteit draait. Toch gaat het de goede kant op.

pagina 9

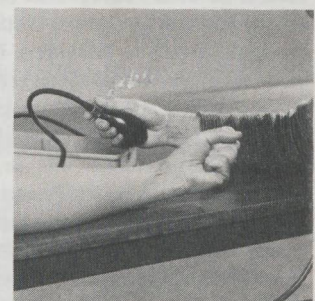
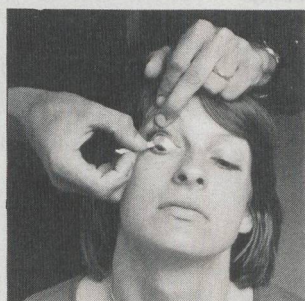
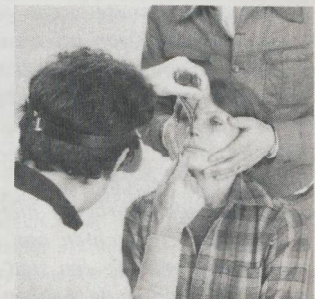
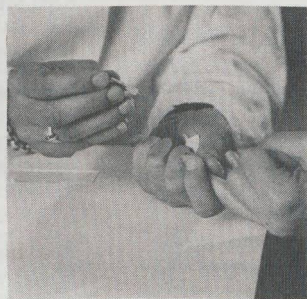
Bouhuijs

Peter Bouhuijs schreef een proefschrift over de ontwikkeling van de huisartsenstage die iedere vijfdejaars drie maanden lang moet volgen. Tevredenheid alom bij studenten, huisartsen en patiënten. Alleen het vinden van stageplaatsen is een probleem.

pagina 17

Vakantie

De derde jaargang van Observant zit erop. Uw favoriete universiteitsblad komt 26 augustus weer terug om die verregende vakantie weer snel te doen vergeten.

Het werk van de huisarts wordt teveel bepaald door het ongelimiteerde beroep dat patiënten op hem kunnen doen. Om meer greep te krijgen op zijn taakuitoefening moet de huisarts kritisch nagaan of hij nog wel alles moet doen wat van hem gevraagd wordt. Ook de patiënt moet kritischer worden over het soort klachten waarmee hij naar de dokter loopt.

'n Tip van Boots, zie pagina 7 en 8.

Brieven

Open Brief aan de examencommissie

Als vierdejaars zijn wij dit jaar, enkele maanden voor het begin van onze co-schappen, voor het eerst geconfronteerd met het nieuwe examenreglement. Naar aanleiding van de toepassing en consequenties van dat reglement met betrekking tot onze studievoortgang is bij ons in het jaar veel onduidelijkheid en onvrede gerezen. Dit betreft dan vooral het functioneren van de begeleiders en het zware accent dat op de laatste voortgangstoets wordt gelegd.

Om met dit laatste te beginnen: volgens het examenreglement is de laatste voortgangstoets in hoge mate bepalend voor beslissingen over je studievoortgang; de andere drie toetsen dienen slechts als een soort afronding van het resultaat van de laatste.

Dit accent dat op de laatste toets wordt gelegd legt een zware druk op studenten die:

– met hun laatste toets hun hele jaar nog willen redden

– bang zijn om met hun laatste toets het hele jaar te verknallen.

De gevolgen hiervan zijn: een zenuwachtige examensfeer, een grotere afhankelijkheid van een momentopname en onvoldoendes bij mensen die nog nooit eerder een onvoldoende hebben gescoord.

De verwarring is compleet door het onduidelijke functioneren van de studiebegeleiders. Velen van hen blijken slecht of niet op de hoogte te zijn van de concrete toepassing van het examenreglement en de consequenties daarvan voor onze overgang naar co-schappen. Voor zover zij daar wel een mening over hebben, blijkt die van begeleider tot begeleider erg te verschillen.

Een concreet voorbeeld hiervan is de waarde die zij hechten aan de laatste voortgangstoets: de één stelt studenten die altijd voldoende hebben gescoord gerust, de ander dreigt met een eventueel verbod om op de geplande tijd aan de co-schappen te beginnen. Ook is het in de kontakten met de begeleiders opvallend dat zij alleen maar interesse blijken te hebben in de behaalde voortgangstoets-resultaten. De in het examenreglement genoemde aspecten attitude, vaardigheden, en medische competentie komen nauwelijks ter sprake.

Het zal duidelijk zijn dat deze onduidelijkheden hun weerslag hebben op de sfeer in ons jaar. Zowel wij als onze begeleiders weten kort voor de aanvang van de co-schappen dus nog niet waar we aan toe zijn, juist in een fase van onze studie waarin we het hard nodig heb-

ben om dat wel te weten.

Wij vragen betrokkenen om deze onduidelijkheden op te heffen en om een andere interpretatie van toetsresultaten, waarbij volgens ons het accent niet zou moeten liggen op de laatste voortgangstoets, maar meer uitgegaan zou moeten worden van het totaalbeeld, met als uitgangspunt de eigen verantwoordelijkheid van de studenten.

Hopende met deze brief bijgedragen te hebben aan de feed-back van studenten over dit nieuwe examenreglement, en hopende dat met deze kritiek iets gedaan wordt, groeten wij,

De vierdejaars

(P.S. In copie aan O.C. hebben vrijwel alle 4e jrs, behoudens enkele afwezigen, deze brief ondertekend).

Vacatures in Commissie Universiteitsraad

De Universiteitsraad zoekt leden van de Universitaire gemeenschap die zitting willen nemen in een of meer commissies van de Universiteitsraad.

Het betreft de commissies:

- Algemeen Bestuurlijke Vraagstukken
- Personeelsbeleid
- Planning en Begroting
- Ruimtelijk Beleid
- Studentenvoorzieningen.

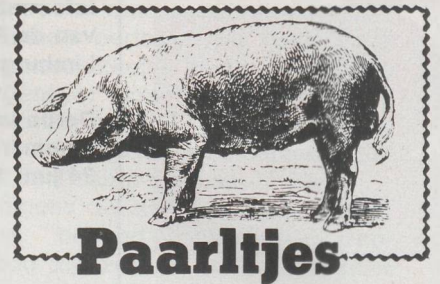
De commissies vergaderen ± 1½ uur in de drie weken.

Degenen die belangstelling hebben voor deze functie, dan wel aandacht willen vestigen op kandidaten worden verzocht om zich vóór 8 juli 1983 te melden bij het Presidium van de Universiteitsraad.

Een informatiemap 'Universiteitsraad' waarin de taakstellingen van bovengenoemde commissies staan vermeld, wordt op aanvraag verstrekt.

De griffier, M.J. Bassie, is ambtshalve secretaris van het Presidium; bij hem kunnen nadere inlichtingen worden verkregen.

(Hoofdgebouw kamer 206, tst. 265/-266)

Te koop: mooie patiobungalow met aangelegde heemtuin. Hal, L-kamer, 4 sl.kamers. Veel privacy in huis en tuin. Aan rand van Maastricht op 5 min. van Annadal. Vraagprijs f 310.000. Int.: 043-32600.

Student geneeskunde, eerstejaars, aan de Rijksuniversiteit Leiden, wil graag ruilen met Maastrichtse student.

Kontakt schriftelijk met LUTZ OPPERMANN opnemen:

Lutz Oppermann, Haarlemmer-trekvaart 31, NL-2343 JC Oegstgeest of in DUITSLAND Limesstrasse 8, D-6380 Bad Homburg, tel: 09/49/6172-35482.

observant

(voorheen Maffius).

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgegeven door de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:
Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel.: 043-888319
(doorkiesnummer).

Stichtingsbestuur

Wim Hermens (voorzitter), Loes van Benthem (secretaris), Cees Schröer (penningmeester), Jacques Heijen (buitenuniversitair lid), Evelyne de Leeuw (redactie-afgevaardigde).

Redactie:

Walter van Bree, Ton Hameleers, Jacques Herraets, Evelyne de Leeuw, Appie Luermans, Jan Meijers, Maurice van der Sagen.

Redactie-assistente: Edith Goppel
Koördinator Voorlichting: Sjonk Ritmeester,
Grafische vormgeving: Guus van Rooij
Foto's: Koen van der Gugten, Hans van Dijk, Foto-persbureau Widdershoven.
Tekeningen: Pascal Oost, John Pex.

Druk. Leiter Nypels BV, Maastricht

Spelregels voor ingezonden kopij

Brieven (reacties op verschenen artikelen):
– niet langer dan één kolom (= een kopij-vel).

Artikelen: voor ingezonden stukken eerst kontakt opnemen met de bureoredactie voor afspraken over lengte etc.

Raad van Advies voor Wetenschapsbeleid:

Medische fakulteit en academisch ziekenhuis VU opheffen

De faculteit geneeskunde aan de Vrije Universiteit in Amsterdam en het daarmee geïntegreerde academische ziekenhuis moeten opgeheven worden. Dit niet alleen omdat het Academisch Medisch Centrum van de UvA reeds de topspecialistische functies in de Amsterdamse regio vervult, maar vooral omdat het onderzoek in de medische faculteit van de VU over de gehele linie kwalitatief duidelijk achterblijft.

Tot deze opmerkelijke uitspraak komt de Raad van Advies voor het Wetenschapsbeleid (RAWB) in zijn advies aan de minister over de taakverdeling en concentratie in het wetenschappelijk onderwijs.

Minister Deetman heeft onlangs laten weten geporteerd te zijn van een constructie waarin twee medische faculteiten (VU en Maastricht) zich zouden oriënteren op de eerstelijns gezondheidszorg. De RAWB vindt dit plan echter ernstig afbreuk doen aan de gewenste integratie van de verschillende vormen van gezondheidszorg, die van belang is voor de opleiding van alle artsen. Een volwaardige opleiding tot arts zonder het gehele programma van basisspecialismen is niet mogelijk. Andersom dienen de specialismen met betrekking tot de eerstelijns gezondheidszorg in alle geneeskundige faculteiten aanwezig te zijn.

De raad concludeert hieruit dat het – gegeven de bezuinigingen – dan beter is één faculteit plus bijbehorend ziekenhuis op te heffen: de VU.

Voor de (weinig) goede onderzoeksgroepen van de VU – de raad zal ze vermelden in een binnenkort uit te brengen advies over het gezondheidsonderzoek – moet dan wel nieuw onderdak worden gevonden.

Mocht opheffing van de VU niet mogelijk zijn, dan moet gewerkt worden aan een taakverdelings- en concentratieplan op vakgroepniveau gebaseerd op kwaliteitscriteria. Aangezien dat een 'tijdroevende' aangelegenheid is, is het voor het eerste jaar van de taakverdelingsoperatie aan te bevelen de te bezuinigen bedragen proportioneel over de faculteiten geneeskunde en de academische ziekenhuizen te verdelen, zo schrijft de raad.

Overigens benadrukt de raad dat zijn advies alleen over de onderzoeksaspecten van de TVC-operatie gaat.

Een ander opmerkelijk standpunt neemt de raad in met betrekking tot de aardwetenschappen. Het ministeriële voorstel de subfaculteiten geologie van de UvA en de VU te laten fuseren,

wordt van de hand gewezen. Van kostenbesparing is geen sprake, want de VU heeft onvoldoende voorzieningen om de diverse faciliteiten van haar Amsterdamse collega's te kunnen herbergen. Bovendien betekent Deetmans voorstel een inbreuk op de 'voortreffelijke' samenwerking tussen beide geologie-opleidingen.

Over de tandheelkunde-opleidingen spreekt de RAWB zich uit voor een fusie van de VU, UvA en Utrecht. 'Om kapitaalsvernietiging zoveel mogelijk te vermijden', is locatie van de dan ontstane faculteit in Utrecht 'wellicht de minst slechte oplossing,' waarbij deze dan wel in ruime mate met Amsterdams personeel bemand zou moeten worden.

Ook bij farmacie kunnen, naar het oordeel van de RAWB, enige subfaculteiten fuseren: Utrecht, Leiden en UvA. Leiden lijkt de meest aangewezen vestigingsplaats.

Bij de Utrechtse faculteit diergeneeskunde kan wel wat meer gesnoeid worden dan Deetman voor ogen heeft. Uit analyses die de RAWB heeft doen uitvoeren blijkt de zeer matige kwaliteit van het merendeel van het onderzoek van de klinische vakgroepen van deze faculteit, schrijft de raad in zijn advies. De raad vindt voorts dat 'in het licht van de geconstateerde sterke groei van de bureaucratie in het universitaire circuit' de algemene diensten van de universiteiten sterker moeten worden ingekrompen: in geld uitgedrukt: tenminste 40 miljoen in plaats van de voorgestelde 25,8 miljoen. Naast inkrimpingen van beheers- en bestuursactiviteiten, wordt gedacht aan besparingen op onder meer werkplaatsen, glasblazerijen en audiovisuele diensten. Met betrekking tot het wetsontwerp taakverdeling w.o. sluit de raad zich aan bij het onlangs gepubliceerde advies van de commissie-Slagter: de werking van de taakverdelingswet, waarin bevoegdheden in verregeande mate gecentraliseerd worden, moet beperkt worden tot deze operatie en gelden tot bijvoorbeeld januari 1985, zodat beter recht wordt gedaan aan het karakter van een incidentele machti-

gingswet.

In het RAWB-advies worden forse kanttekeningen bij de plannen van de minister geplaatst, maar ook de instellingen zelf worden niet gespaard, want daar is 'een groot gebrek aan visie en diepgang te constateren. Enig inzicht in de gevolgen van het verminderen of wegnemen van de uitstraling van onderzoek (...) naar de samenleving als geheel, is niet gegeven.'

**Wim Crezee
Ad Valvas / UP**

Uitnodiging aan belangstellenden voor de functie van

Voorzitter van de Universiteitsraad (m/v)

Voor de zittingsperiode van de Universiteitsraad tot 1 september 1985 zal de raad per 1 september 1983 een voorzitter kiezen.

De taken van de voorzitter zijn vastgelegd in een instructie, die op 5 juni 1980 door de Universiteitsraad is vastgesteld. Voorts heeft de Universiteitsraad op 10 juni 1982 een profielschets van de voorzitter vastgesteld. Hierin worden o.a. vermeld de bereidheid tot kritische en konstruktieve samenwerking met het College van Bestuur, het bezitten van bestuurlijke ervaring en het bezitten van een democratisch omgangspatroon, alsmede het vermogen om vergaderingen stimulerend te leiden en discussie tot besluitvorming te kunnen voeren, en tenslotte het in staat zijn om zijn of haar persoonlijke mening te scheiden van die van voorzitter van de raad en als zodanig naar buiten toe daar blijk van geven.

De instructie en de profielschets kunnen op verzoek aan belangstellenden worden toegezonden.

Naar tijdsbetslag is 20 uur in de week gemeoid met het voorzitterschap van de raad. Als compensatie wordt een 0,5 formatieplaats ter beschikking gesteld aan de capaciteitsgroep of dienst van waaruit de voorzitter afkomstig is. De voorzitter van de raad ontvangt een honorering van 10% van schaal 154 maximum.

Degenen, die belangstelling hebben voor deze functie en menen daarvoor in aanmerking te komen, dan wel zij die de aandacht willen vestigen op kandidaten, worden verzocht zich tot uiterlijk 15 juli 1983 in verbinding te stellen met de secretaris van de ad hoc Vertrouwenscommissie.

De reacties zullen uiteraard met de nodige vertrouwelijkheid en zorgvuldigheid worden behandeld.

De griffier van de Universiteitsraad, M.J. Bassie, is ambtshalve belast met het secretariaat van de ad hoc Vertrouwenscommissie; bij hem kunnen nadere inlichtingen worden verkregen.

(Hoofdgebouw, kamer 206, tel. tst. 265/266).

Motie van wantrouwen als 'incident' in Universiteitsraad

Ofschoon de agenda van de Universiteitsraad er op 16 juni erg onschuldig uitzag, hebben zich enkele incidenten voorgedaan die de vergadering tot een heuglijke gebeurtenis hebben gemaakt. Er kwam eerst een motie van wantrouwen tegen het College van Bestuur op tafel, die door de indiener zonder moeite werd veranderd in een vage motie van afkeuring, en later op de avond liep een van de leden boos weg en verstoorde opzettelijk het quorum van de vergadering, zodat er geen besluiten meer genomen konden worden.

De motie van wantrouwen tegen het College van Bestuur kwam letterlijk als een donderslag bij heldere hemel. In de wandelgangen klinken al langer geluiden over een motie van wantrouwen die het College en meer speciaal het gekozen lid zou verdienen in verband met het personeelsbeleid dat maar niet behoorlijk van de grond komt. Maar bij de keren dat het personeelsbeleid de afgelopen maanden aan de orde is geweest in de raad, heeft het college zich vrij ge-

makkelijk staande weten te houden tegenover de raad. De motie die 16 juni werd ingediend door student-lid Richard Starmans, had echter betrekking op een zaak, waarover het college tot nu toe nog nooit echte kritiek heeft gehad in de raad, namelijk de taakverdelingsoperatie.

Starmans vond nu dat het college ondanks herhaalde beloften, dat het de U-raad steeds zo vroeg mogelijk bij de TVC-onderhandelingen zou betrekken, zich niet aan die afspraak hield en diverse malen op eigen houtje standpunten had ingenomen die de competentie van de raad raakten. Het college, alleen door het gekozen lid Ad Lagas vertegenwoordigd, hoefde zich nauwelijks te verweren tegen de motie, want tijdens de schorsing die werd aangevraagd voor de indiening, werd de tekst in een handomdraai gewijzigd. In het dictum werd nu 'verontwaardiging' uitgesproken over de handelwijze van het college en het verzoek gedaan om de raad in het vervolg op de hoogte houden van alle

aangelegenheden die de competentie van de raad raken.

Bij de stemming staakten de stemmen, zodat de motie in juli opnieuw aan de orde komt. De boosheid bleef de hele avond in de zaal hangen en stak later weer de kop op bij de behandeling van de verdeling van de geblokkeerde AFS-gelden. Toen dat punt aan de orde kwam, verliet WP-lid Karly Hamulyak, die zich eerder zeer druk had gemaakt over de houding van Starmans, de zaal. Vervolgens kwam aan het licht dat binnen de commissie Planning en Begroting grote onenigheid heerste over het bedrag dat de medische fakulteit al dan niet toekomt. NWP-raadslid Paul Devillee maakte zich zo boos over de toelichting die de woordvoerder van de commissie, René Verspeek, verzorgde, dat hij het woord nam om te verklaren dat hij uit protest tegen de onderbedeling van de medische fakulteit de zaal zou verlaten om het quorum te verstoren. Hij voegde vervolgens de daad bij het woord, zodat de raad het besluit over de gelden pas bij een volgende gelegenheid kan nemen.

J.H.

4

Een nieuwe leermethode: de inlevingsmethode

Na wat speurwerk heb ik wat informatie gevonden over een nieuwe onderwijsvorm: de inlevingsmethode. Deze onderwijsvorm is ontwikkeld en in praktijk gebracht door het Instituut Houtappel te Dieren. (zie foto)

De nieuwe leermethode werd ontwikkeld voor toepassing binnen de cursussen van de Faculteit Experimentele Levensschool van het Instituut, waarbij de eerste cursus een opleiding biedt tot Universeel Opmerker. Deze cursus bevat n.l. 1. Leren zien, 2. Geoefend Rangschikker, 3. Zelfbehoud en Zelfonderhoud, 4. Rechtvaardig handelen en 5. Kundig schetser. Het lesmateriaal bestaat uit het verslag van de wijze waarop twee cursisten van verschillend karakter de betreffende cursussen hebben gevolgd. Aan de hand van hun fouten en vondsten kan de eigen wijze van studeren en vorderingen beoordeeld worden.

De twee proto-cursisten van het Instituut zijn: VISKOM, vader en handarbeider, snel van begrip, actief, geestig maar enigszins oppervlakkig en LAMHOOFD, kinderloos en administratief werkzaam, traag, maar diepgravend met weinig gevoel voor humor.

De twee heren vertegenwoordigen de Gemiddelde mens op weg naar mondigheid . . .

Ter illustratie van de inhoud en opzet van de cursussen is hier een paragraaf uit de afdeling Leren zien — derde les/eerste hoofdstuk van de opleiding tot Universeel opmerker.

”Inleiding

De slaghagel-test geeft inzicht in uw aanleg tot het GROOTZIEN IN DE TIJD. Veel cursisten zullen aan deze hoogste vorm van zien nooit toekomen en zich moeten troosten met de gedachte, dat dit slechts is voorbehouden aan enkele GROTEN VAN GEEST. Middels onze cursussen ontwikkelt de gemiddelde cursist echter wel de gave der oplettendheid. Zij stellen de cursist in staat oerbronnen aan te boren en tot zelfonderzoek te geraken. Dit zelfonderzoek is voor de betrokkenen vaak zeer teleurstellend. Men ontdekt zijn eigen tekortkomingen. Echter ons lessysteem is zo ontworpen, dat de cursist dit niet als een schok ervaart (en het bijltje er maar bij neerlegt). Integendeel. Hij smaakt de vreugde zichzelf wezenlijk te leren kennen en weet zonder mokken te accepteren "dat anderen meestal beter weten". Deze verworvenheid draagt bij tot een natuurlijke maatschappelijke orde en hiërarchie, waarin ieder gelukkig kan zijn en de oorlog als historisch fenomeen zijn zwanenzang aanvangt. Bekijk dit schema ter verduidelijking:

A. oerbron — oplettendheid — zelfkennis — levensvreugde

B. studeren — kennis — ongeluk — oorlog en vernietiging

Wie A. volgt, volgt een cursus gelijk aan deze; wie B. volgt, doorloopt een universiteit of hogeschool."

Wie zijn nieuwsgierigheid niet kan bedwingen om zich te laten informeren over deze nieuwe onderwijsvorm "De inlevingsmethode" kan zich wenden tot:

Faculteit Experimentele Levensschool,
Instituut Houtappel,
Spankerenseweg 55,
6951 CE DIEREN

Jasper Holthuis

Volgende week verhuizing naar Ravelijn

Crèche begint door de kinderziekten heen te groeien

Na een moeilijke startperiode, waarin het voortbestaan meer dan eens op het spel stond, begint de toekomst van de crèche er weer wat zekerder uit te zien. Binnenkort wordt een vast onderkomen betrokken en er is een redelijke oplossing gevonden voor het personeelsprobleem, dat tot nu toe een passende opvang van de kinderen in de weg stond. Na een enthousiaste start, half oktober vorig jaar, hebben de initiatiefnemers van de crèche te kampen gekregen met diverse problemen, die vooral samenhangen met de zwakke financiële kant van de onderneming. De mogelijkheden om in aanmerking te komen waren maar zeer beperkt en dat had vooral gevolgen voor de personele bezetting. De opvang was alleen mogelijk dankzij de inzet van vrijwillige krachten, geleend meubilair en een geleende ruimte in de Nieuwenhof, het onderkomen van de juridische studierichting. Met die middelen kon de crèche niet voldoende inspelen op de behoefte, waaraan niemand twijfelt. Alleen voor de echte noodgevallen of voor ouders die hun kinderen alleen zo nu en dan in contact met andere kinderen wilden brengen, bood de opvang een uitkomst. De gevolgen waren navenant. Van de tien vrijwillige krachten bleven er nog maar twee over en veel ouders die belangstelling hadden voor de crèche, kozen vanwege de onzekere perspectieven voor

een andere oplossing. Op dit ogenblik worden in totaal vijftien kinderen voor kortere of langere tijd opgevangen. Van veertien kinderen werken of studeren de ouders aan de universiteit. De belangstelling van Annadal-medewerkers, voor wie de kinderopvang uitdrukkelijk ook bedoeld is, valt erg tegen: van hen is maar één kind in de crèche ondergebracht.

In de kwakkelende gang van zaken lijkt nu een ommekeer te komen. Dankzij een subsidie van 17.000 gulden van de universiteit en een uit ouderbijdragen opgebouwd tegoed kunnen tijdelijk twee part-timers worden aangetrokken voor 24 uur per week. Bovendien komt er een WVM-kracht voor 32 uur per week. Van de eerste twee kan per 1 januari '84 de aanstelling verlengd worden, als er genoeg belangstelling voor de opvang blijkt te bestaan. Dan zullen ook de eigen inkomsten van de crèche een belangrijkere rol gaan spelen. Tot nu toe was de ouderbijdrage veel lager dan wat doorgaans voor kinderopvang betaald wordt. Nu de service vergelijkbaar wordt met die van andere crèches, wordt er naar gestreefd de ouderbijdrage ook op dat peil te brengen. Voor full-time opvang zou dan, afhankelijk van het inkomen van de ouders, een bedrag tussen de 100 en de 550 gulden betaald moeten worden.

Een belangrijke uitbreiding van de ser-

vice zal ook ontstaan als de crèche gaat verhuizen. De huidige ruimte binnen de Nieuwenhof, die tijdelijk door de juridische studierichting was afgestaan, moet volgens afspraak vóór het nieuwe studiejaar verlaten worden. Oorspronkelijk was het bestuur van de crèche met de universiteit overeengekomen dat daarna een ruimte in het Hoofdgebouw zou worden betrokken, die vrij kwam door de verhuizing van het Skillslab. Maar om verschillende redenen heeft men daarvan afgezien. De crèche verhuist nu naar het Buurthuis Ravelijn, waar men de beschikking krijgt over het voormalige kleuterschoolgedeelte. De eigenaar van het buurthuis, de gemeente Maastricht, heeft die ruimte ter beschikking gesteld. Huur hoeft niet te worden betaald, wel de kosten van water, licht en verwarming.

Volgens het bestuur zal door de verbeterde personeelsbezetting en de ruimere behuizing de service aanzienlijk verruimd worden. De crèche kan nu 's morgens vroeger open en de kinderen kunnen waarschijnlijk voortaan ook tussen de middag overblijven. Verder wordt nog bekeken of kinderen vanaf 6 weken kunnen worden opgevangen.

Als alles volgens plan verloopt, zal half augustus de nieuwe behuizing officieel in gebruik worden genomen, maar de eigenlijke verhuizing is al op maandag 27 juni. Een naam voor de crèche is ook al bedacht: 't Ravelijntje.

J.H.

Voor
Algemene-
Wetenschappelijke
Boeken

**BOEKHANDEL
Bergmans**

Nieuwstraat 9 - 6211 CR Maastricht

* *Nieuw in ons assortiment:*

Een grote collectie

**JURIDISCHE
BOEKEN**

Kater

Er was eens een mooie kater, verblijf houdend bij mw. Ballegooyer. De kater, luisterend naar de naam Felix, stond bekend bij de poezen in de buurt en ook ver daar buiten, als een gentleman en een 'real lover'. Alleen al zijn snor bracht de poezen in een prettig humeur om over zijn vacht niet te spreken. Stoer stond hij op zijn vier poten in de opening van de tuindeur, links en rechts kijkend, ook naar de dakgoot. Poetste met zijn rechter voorpoot zijn snor op, veegde zijn pootzolen aan de deurmat, nam nog een slokje volle melk en ging flaneren.

Langzaam en statig maakte hij hier en daar bij de buurtpoezen een praatje, meestal over het eten en krachtvoer. Voor mensen klonken deze gesprekken als mauwen. Dit is echter niet juist. Als mens moet men zo'n gesprek aanvoelen, dan kan men het wel volgen. Vandaar ook dat de uitdrukking 'krols' denigrerend is, discriminerend.

Ziet toch aan hoe hij het gesprek gaande houdt en met taxerende blikken tijdens het spreken de poes schouwt. Soms ging hij terug naar zijn tehuis en bracht de uitverkorene een in bloemvorm uitgesneden botje met vlees bekleed.

De poes zakte door haar poten, Felix stond er stoer naast en onze poes begon aan de vleesblaadjes van het bot. Na iedere hap likte zij haar lippen, keek op naar Felix en hij knorde vriendelijk met opgeheven staart. Zo verging het met Felix, echter geen acht slaand op de vele jonge poezen die in opmerkelijke getale in zijn buurt verbleven. Echter, oh zwarte dag, begon mw. B. deze uithuizigheid te vervelen. Klagend sprak zij tot de buurvrouwen over Felix zijn 'on-

derweg' zijn. Zij vertelde hen, dat Felix alleen des ochtends thuis kwam, rustig zijn diner ontbeet en onder het bed ging rusten, tot de avond viel. Maakte toilet en hij ging. Alle poezen kenden dit tijdstip en stonden verlangend aan de deur. De katers renden in paniek weg, Felix was onderweg. Nu waren die donkere dag en het onzalige idee van mw. B., waarschijnlijk gebaseerd op naijver. Felix moest ontmand worden. Onder allerlei strelingen van mw. B. werd hij in een mand gedaan en vervoerd naar de ontmanner. De ingreep was fysiek niet groot, maar geestelijk niet te beschrijven. Inderdaad: 'Ik stond er bij en keek naar Felix'. Langzaam uit zijn verdooving bijkomend, een lome oogopslag. Maakte het gebaar zijn snor op te poetsen, maar het was nu een gewoonte gebaar geworden. Langzaam liet hij zijn poot weer zakken en keek achterom en zag niets. Totaal niets. Verbaasd ging hij op de voorpoten staan en keek weer, niets. Thuis komend keek hij naar zijn etensbak, had geen creatief gevoel meer, geen bloemblaadjes, leeg was hij. Sloom ging hij de buurt af, het gerucht had reeds de ronde gedaan. De poezen, speciaal de muurbloempjes, keken vergenoegd naar Felix, de katers minachtend. Echter, mw. B. was in haar nopjes, Felix was nu helemaal van haar. Geen deur ging hij meer uit en hij werd dikker en dikker. Het geluid dat hij voortbracht zou thuis kunnen horen in het kattenknappenkoor. Moraal: Geen katers in tehuizen als mw. B.'

H. Scholte

**leenarts
medibanda b.v.**

lid "Orthobanda"

wycker brugstraat 12 - 6221 EC maastricht - telefoon 043 - 10349

Detailhandel en groothandel in medische instrumenten en apparatuur
Ruime sortering in showroom.
Speciale tarieven voor studenten.

NBBS reizen

goedkoopste retourvluchten naar o.a.

IBIZA B	338,-
SPLIT	385,-
ROME	482,-
ATHENE	519,-
TEL AVIV	772,-
CAIRO B	784,-
NEW YORK	875,-
BARBADOS B	1325,-
MEXICO CITY	1548,-
LOS ANGELES	1550,-
BANGKOK B	1575,-
COLOMBO	1650,-
JAKARTA	1695,-
LIMA	1997,-

"vanaf prijzen"

strand & avontuur vakanties naar o.a.

SPANJE strand Costa Brava, 2 wkn	269,-
FRANKRIJK riviertrektocht Dordogne, 2 wkn	375,-
NEDERLAND zeilscholen Lemmer, 1 wk	410,-
SPANJE strand Mallorca, 2 wkn	699,-
GRIEKENLAND strand Evia, 2 wkn	895,-
ISRAEL 18 campings, verblijf in hutjes, 15 dgn	1389,-
EGYPTE Nijlzeilen 2 wkn	1749,-

maar ook goedkope vluchten naar waar ook ter wereld, bussen, boten & treinen, korte steden- trips, groepsreizen, uit in eigen land etc.

**inlichtingen en telefonisch
boeken: 071-145757,**
of bij één van de NBBS Reiswinkels in 29 steden.

**NBBS: eenvoudig weg
voor iedereen**

Jan Boots

Boots bepleit bewuste keuze van taken

Werk van huisarts moeilijk van buitenaf te beïnvloeden

Je kunt de huisartsenpraktijken wel kleiner maken, er meer ondersteunende zorg omheen bouwen en samenwerkingsverbanden stimuleren, maar het haalt allemaal weinig uit zolang de huisarts geen andere opvatting krijgt over zijn taak. Versterking van de eerste lijn heeft weinig effect als men zich tot dat soort maatregelen van bovenaf beperkt. Zij veranderen nagenoeg niets aan de grote trek naar de tweede lijn of aan de wanverhouding tussen curatieve en preventieve zorg. Zoals de zaken er nu voor staan blijft de huisartsenhulp een hulp op afroep, bepaald door het patiënten-aanbod.

Dat is de voornaamste konklusie uit het proefschrift 'Het werk van de huisarts', waarop Jan Boots, medewerker bij de capaciteitsgroep Medische Sociologie en portefeuillehouder onderwijszaken in het bestuur van de Algemene Faculteit, vorige week vrijdag is gepromoveerd.

Boots baseert zijn konklusies op een onderzoek binnen 93 huisartsenpraktijken verspreid over Nederland. Met hulp van pas afgestudeerde artsen en een speciaal ontwikkeld registratieapparaat heeft hij een beschrijving gemaakt van de tijd die huisartsen aan hun verschillende taken besteden. 'Er zijn de afgelopen twintig jaar diverse rapporten verschenen over het takenpakket van huisartsen, maar daarin staat alleen hoe dat er niet zou moeten uitzien. De vraag hoe het er in werkelijkheid uitziet, is sinds 1964 nooit meer gesteld, behalve op wat onderde-

len. Nu blijkt uit mijn onderzoek dat er nogal wat verschil bestaat tussen de wens en de werkelijkheid. In alle bescheidenheid vind ik dat mijn bevindingen een ommekeer teweeg zouden moeten brengen in het maatregelenpakket waarmee men tot nu toe zijn doelen probeert te bereiken. Je bereikt pas iets als je de houding van de individuele arts kunt beïnvloeden. Dat facet is absoluut onmisbaar als je veranderingen in de werkzaamheden van huisartsen wilt aanbrengen.'

Tijdsbesteding

Uit het onderzoek naar de tijdsbesteding blijkt dat de huisarts bijna een kwart van zijn tijd (23%) kwijt is aan het zoeken naar de oorzaak van de klacht waarmee een patiënt bij hem aanklopt. Aan behandeling (therapie) besteedt hij vijftien procent van zijn

tijd, aan het beheer van de praktijk en bijscholing veertien procent, aan reizen twaalf procent, aan privétijd ook twaalf procent en aan overige werkzaamheden elf procent. Voor preventie trekt hij slechts vijf procent uit en voor het begeleiden van zieken zes procent. De werkelijke verdeling van hun aandacht over de diverse taken wijkt nogal af van het ideaalbeeld dat Boots de artsen via een enquête heeft laten opstellen. Dat beeld is overigens niet zo eenduidig als je zou mogen verwachten. Boots komt ook tot de duidelijke konklusie dat de taakuitoefening wezenlijk verschilt van het idee dat de beleidsvoerders daarover hebben.

De maatregelen die zij tot nu toe hebben voorstaan blijken de werkelijkheid nauwelijks dichter in de buurt van dat idee te brengen. Boots: 'Wat er aan maatregelen is voorgesteld, klinkt heel fraai, maar zo simpel zit dat veranderingsproces niet in elkaar. De praktijkverkleining heeft er niet toe geleid dat de arts minder verwijst omdat hij meer tijd voor elk geval zou krijgen. Je ziet zelfs dat in kleinere praktijken relatief meer verwezen wordt dan in de grotere. Ook in praktijken met meer ondersteunende eerstelijnsfaciliteiten wordt niet echt anders gewerkt.'

In de praktijken van samenwerkende artsen wordt wel meer aandacht en tijd aan samenwerking besteed, maar voor het overige verschilt hun takenpakket niet van dat van de gemiddelde solist. En voor alle gevallen geldt dat er niet meer aandacht wordt besteed aan preventie en begeleiding'.

Hulp op afroep

Volgens Boots valt er weinig verandering te verwachten zolang de arts afhankelijk blijft van het patiëntenaanbod: 'De huisarts is iemand die instanthulp verleent op afroep. Hij is een kwart van zijn tijd kwijt aan het zoeken naar oorzaken van klachten, die hij vaak niet eens vindt. De sluis staat nu helemaal open met als gevolg dat de gezondheidszorg onbestuurbaar wordt. De huisarts is immers de poortwachter van dat systeem. Die poort zou smaller moeten worden.'

Hoe rem je dan de ongelimiteerde toeloop naar de huisarts af? Volgens Boots zijn er harde maatregelen te bedenken, zoals een eigen bijdrage van vijftig gulden per consult. 'Maar dat is natuurlijk onvoorstelbaar. Ik vind ook niet dat de arts alleen nog maar naar somatische klachten mag kijken en heel dat 'grijze' gebied buiten de deur moet houden. Waar we naar toe moeten is een situatie waarin mensen pas een beroep doen op

de dure huisartsenhulp als zij bij zichzelf een serieuze klacht onderkennen. Een huisarts is er eigenlijk niet voor al die klachten die voortkomen uit maatschappelijke onvrede, hij moet zich niet met die stroom bezighouden. Huisartsen moeten zich ook niet organiseren om te strijden tegen kwesties als werkloosheid of de risico's van een atoomoorlog. Dat is de verkeerde weg. Ik zie liever dat de patiënten iets ondernemen om hun problemen aan te pakken. Niet naar de huisarts lopen, maar naar een vakbond of een politieke partij. Die kan wat voor je doen! Waar het om gaat is dat ze leren weer wat meer voor zichzelf op te komen. Versterken van eigen verantwoordelijkheid, daar gaat het om en de huisarts kan daar een belangrijke rol in spelen.'

Scholing

De huisarts moet zich grondig bezinnen op zijn takenpakket, vindt Boots. Daarvoor wijst hij twee wegen aan: nascholing en de huisartsenopleiding. 'In de nascholing moet veel aandacht besteed worden aan bezinning op het eigen functioneren: wat voor klachten behandel je, wat doe je in je takenpakket. De LHV heeft haar leden wel een model-takenpakket toegestuurd, maar dat dient eigenlijk meer als onderhandelingsobject tegenover de ziekenfondsen. Ik hou me erbuiten of dat pakket goed is of slecht, in ieder geval is het terecht dat er een bewuste keuze wordt gemaakt door de artsen en dat er een mogelijkheid komt om het pakket te sturen. Huisartsen bewaken de poort van het gezondheidszorgsysteem. Wanneer ze puur als

individualisten handelen, wordt dat systeem onbestuurbaar. Ik begrijp wel dat zo'n sturing hun autonomie raakt, maar dan moeten ze kijken naar de specialisten: die zijn autonoom binnen duidelijke grenzen.'

Ook de opleiding van de huisarts moet meer gericht worden op een keuze van taken, vindt Boots: 'Daar moet immers de beeldvorming op gang komen. Daarom ben ik ook zeer gelukkig met de lange stages die in Maastricht worden ingeruimd om kennis te maken met het huisartsenvak. Op andere plaatsen duren die stages maar een paar weken, dat is veel te kort.'

J.H.

Beste Wynand,

Een paar weken geleden werden wij door de organisatoren van een onderwijsconferentie tegenover elkaar geplaatst om een ons opgegeven, zinloze stelling ('tutortijd is verloren tijd') te verdedigen of aan te vallen. Daarvoor kregen wij ieder acht minuten want onze taak was slechts met wat retoriek 'de discussie op te warmen' in plaats van het maken van een probleemanalyse. Het probleem van deze onderwijsdag was: 'hoe kunnen we bezuinigen in het onderwijs?' Het is natuurlijk wel lastig en onaangenaam dat ook wij moeten bezuinigen, maar dit probleem valt in het niet bij het probleem dat de staf haar interesse in het onderwijs verliest of al verloren heeft. Die konstatering deed ik met twee andere inleiders, zodat ik er nu zeker van ben dat ik niet mijn eigen ongenoegen op mijn collega's zit te projecteren. Voordat ik verder ga wil ik echter eerst een misverstand opruimen. Te vaak wordt iedere vorm van kritiek op ons onderwijssysteem uitgelegd als een verborgen pleidooi om de hoorcolleges weer in te voeren. Dat cliché-antwoord doodt elke discussie en belemmert dat onze fantasie meer dan twee alternatieven kan opleveren. Ik houd ook niet van docenten die als ballonvaarders boven het land zweven en af en toe een pakketje kennis droppen om vervolgens stilletjes verder te zweven. Als ik jou bij deze (en andere) gelegenheden goed beluister, dan gaat het in het onderwijs vooral om het

leren leren, met als grote argument dat onze kennis zo snel verouderd en dat te verwachten valt dat allerlei nieuwe informatiebronnen beschikbaar komen, die men moet leren benutten. Dat uitgangspunt deel ik en dus ook de consequentie dat de nadruk op zelfwerkzaamheid moet liggen. Dit uitgangspunt vraagt in zijn vormgeving om een horizontale interactie tussen student en docent, waarbij het initiatief ook bij of vooral bij de student ligt. Voor de staf betekent dit dat kennisoverdracht (waarop de intrinsieke onderwijs-

zich dan tussen jou en de koekenpan of de afwasbak wurmen om het kunstje af te kijken en het zelf ook eens mee te doen.

Het probleem van de demotivatie van de staf lijkt mij te ontstaan uit de voor velen te grote afstand tussen student en staf, waardoor de interactie tussen studenten en staf erg schraal is geworden, een proces dat versterkt werd doordat in de organisatorische uitwerking van de onderwijsprincipes de staf meer op formele tijdsinvestering dan op haar vakmanschap wordt aangesproken, en de bronnen van de intrinsieke motivatie bijgevolg langzaam uitdrogen. En dat is een levensgevaarlijke ontwikkeling. Daarom aan jou, als onderwijsdeskundige, de vraag hoe wij in ons onderwijssysteem de op vakmanschap gebaseerde interactie tussen staf en student zouden kunnen bevorderen.

Met vriendelijke groet,

Ad Appels.

Open Brief aan Wynand Wijnen

door Ad Appels

motivatie berust) in een ideale situatie plaats vindt, n.l. op het moment dat de student een probleem onderkend heeft.

Deze principes veronderstellen een werderzijdse bekendheid en een continu platform waarop de interactie tussen studenten en staf plaats vindt. Het principe leeft echter op gespannen voet met een van de elementaire vormen van leren waarop een leerproces in zijn algemeenheid berust: het imiteren, afkijken, meedoen, een voorbeeldfunctie zoeken en geven, 'modelling' in ons vakjargon. Wie kinderen heeft en wel eens eieren bakt of de afwas doet kent dat uit de hardnekkigheid waarmee kinderen

P.S. Zou juist ontvang ik het proefschrift van J. Boots. Zijn twaalfde stelling verwoordt op een andere wijze wat ik bedoel. 'Het opvoeden van kinderen verloopt meer via de voorbeeldrol van de ouders dan door middel van gerichte, pedagogisch verantwoorde interventies.

In dit licht is het betreurenswaardig dat in het onderwijs aan de Rijksuniversiteit Limburg een intensief student-docent contact ontbreekt.'

Peter Bouhuijs promoveert op PMOH-onderzoek

Lange stages bij huisartsen bewijzen hun waarde

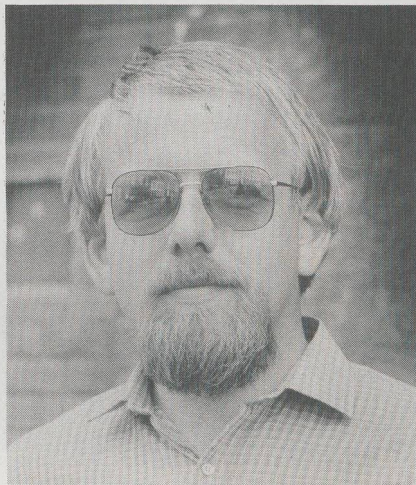
De stages van drie maanden die Maastrichtse studenten in het vijfde jaar verplicht volgen in een huisartsenpraktijk zijn van onschatbare waarde voor de vorming tot basisarts.

De student leert er met eigen ogen te zien hoe de stromen binnen de gezondheidszorg ontstaan en verlopen. Bovendien krijgt hij de gelegenheid rechtstreeks in contact te komen met patiënten, die de student zonder moeite accepteren. Dergelijke stages zouden bij alle medische faculteiten verplicht worden gesteld. Een organisatorisch probleem, dat een gemakkelijke verwezenlijking van die wens in de weg staat, is het vinden van een vast bestand aan praktijken die stagiaires willen toelaten.

Het proefschrift 'De ontwikkeling van het Praktisch Medisch Onderwijs in de Huisartspraktijk' waarop Peter Bouhuijs 3 juni is gepromoveerd, signaleert een grote tevredenheid over de manier waarop de kennismaking met de praktijk van de gezondheidszorg via de PMOH verloopt. Bouhuijs, medewerker bij de capaciteitsgroep Onderwijsontwikkeling en Onderwijsresearch, is zelf een van de architecten van de opzet van het onderwijs waarin de lange stageperiode bij een huisarts is ingepast. De man, die de basis heeft gelegd voor de PMOH-stage, is volgens Bouhuijs de vroegere rector magnificus Tiddens, die in de eerste diesrede, die in Maastricht werd uitgesproken, pleitte voor een uitgebreide kennismaking met de huisarts-geneeskunde die evenwaardig zou zijn aan de kennismaking met de klinische gezondheidszorg. Bouhuijs haalt uit het betoog van Tiddens twee argumenten voor de lange stage. Het eerste is dat de student bij de huisarts met een zeer gevarieerd pakket problemen in aanraking komt van allerlei oorsprong en aard. Het tweede argument is de specifieke werkwijze en problematiek van de huisarts, waarbij vooral te denken is aan het leren werken met een zeer beperkte hoeveelheid gegevens.

Werkmodel

Bouhuijs heeft nu onderzocht hoe die twee elementen in de stages tot hun recht komen. Hij komt tot de konklusie dat de stages inderdaad aan hun doel beantwoorden. Dat is mede te danken aan het werkmodel dat als leidraad dient voor de huisarts en de stagiaire. (Voorafgaand aan de stage ontvangen de artsen een uitvoerige instructie over het werkmodel.) De huisarts/begeleider maakt een selectie van patiënten met gevarieerde klachten, die de student vervolgens onderzoekt. De student maakt een verslag van zijn bevindingen en doet een voorstel voor verdere behandeling.

Peter Bouhuijs

Het verslag wordt vervolgens door beiden besproken en tenslotte rondt de arts het gesprek met de patiënt af. In het geheel speelt de verslaglegging een centrale rol, evenals de nabespreking. Via de verslagen behoudt ook de fakulteit inzicht in het verloop van de stage.

De opzet blijkt uitstekend te werken, schrijft Bouhuijs. Dat is mede te danken aan een aantal voorwaarden die over het algemeen goed worden vervuld. Zo krijgen de studenten voldoende gelegenheid zelfstandig taken te verrichten, hetgeen wijst op een goede acceptatie door de huisarts, en waarden de patiënten de zorg die de stagiaire aan hen besteedt, positief.

Tekort aan plaatsen

Toch is niet alles rozegeur en manschijn, zegt Bouhuijs in een toelichtend gesprek. Zo doet zich het probleem voor dat de samenwerking met andere disciplines in de gezondheidszorg te wensen overlaat. De student krijgt geen optimaal inzicht in wat wel of niet mogelijk is in de praktijk van de huisarts. Daarom zou de inbreng van de overige disciplines beter duidelijk gemaakt

moeten worden. Een ander probleem, eveneens organisatorisch van aard, is het vinden van artsen die bereid zijn met een zekere regelmaat stagiaires toe te laten.

Bouhuijs: 'Dat is altijd onze grootste zorg geweest. In het begin moesten we met een busje vol video-apparatuur de boer op om artsen te interesseren voor onze stageplannen. Ze hadden daar geen enkele ervaring mee, omdat ze tot dan toe hoogstens maar te maken hadden gehad met assistenten in opleiding. Maar tot onze grote verrassing heeft het van het begin af aan prima gelopen met de belangstelling van die mensen. Je moet je realiseren dat er heel wat van hen verwacht werd. Maar in de loop van de jaren dat we hier mee bezig zijn hebben we al honderd artsen getraind tijdens onze didaktische workshops. Ook de stages zelf liepen verrassend goed. Het bleek zelfs dat bepaalde patiënten de voorkeur gaven aan de meer uitvoerige contacten met de student dan aan de snelle contacten met de huisarts. Toch hebben we voortdurend te kampen met een tekort aan praktijken. Van de honderd zijn er zo'n zestig actief. Er is niet alleen sprake van een natuurlijk verloop, maar je ziet ook dat we ons zelf concurrentie aandoen door basisartsen af te leveren die in het kader van hun specialisatie als assistent bij een huisarts terecht komen. Dat is voor die huisarts veel interessanter en bovendien is dat financieel beter geregeld. We proberen steeds nieuwe huisartsen te interesseren voor stageplaatsen en raken daardoor steeds verder van huis. We beginnen nu te zoeken in Zuid-Oost Brabant, afgesloten dat traditioneel een Nijmeegs gebied is.'

Het betrekken van de huisartspraktijken bij de medische opleiding is een zeer actuele kwestie. Zoals bekend wil de faculteit een betere toegang krijgen tot de eerste lijn naar het voorbeeld van de kliniek. De commissie-Sikkel, die deze kwestie in haar portefeuille had heeft mogelijkheden aangegeven die volgens Bouhuijs niet ver genoeg gaan. 'Het probleem wordt onderschat als je denkt dat twee werkplaatsen en tien praktijken daaromheen voldoende is. Wanneer we zouden uitgaan van opvattingen die voor ziekenhuizen gebruikelijk zijn, dan zouden ongeveer zeventig studenten jaarlijks stage moeten kunnen lopen in een geacademiseerde setting. Om dat te bereiken zou je zo'n zeventien stageplaatsen continu tot je beschikking moeten hebben in geacademiseerde praktijken. Dat is tot nu toe in de plannen te weinig benadrukt.'

J.H.

Lagas voorstander van arbeidstijdverkorting, maar:

'Rijksoverheid zal initiatief moeten nemen. Op dit moment heeft de RL andere prioriteiten'

In eerste instantie heb ik nu eenmaal te denken aan de RL. Ik moet daarbij nog altijd uitgaan van een groeisituatie en ook in het kader van de taakverdeling zijn er geen gedwongen ontslagen te verwachten. Bovendien spelen er momenteel zoveel zaken waaraan ik mijn handen meer dan vol heb, dat ik niet geneigd ben de kar te trekken als het erom gaat arbeidstijdverkorting in te voeren als remedie voor de dalende werkgelegenheid. Wel ben ik ervan overtuigd dat er iets terecht zal komen van de voorstellen die minister Deetman hierover gedaan heeft. Als het moet zullen we heus wel meedoen, maar het is aan de Rijksoverheid om het initiatief te nemen'.

Dit zegt drs. Ad Lagas, gekozen lid van het college van bestuur van de RL en portefeuillehouder van onder andere personeelbeheer. Aanleiding tot zijn uitspraak is de 'Notitie herverdeling van arbeid in het onderwijs' van de minister van Onderwijs en Wetenschappen, drs. W. Deetman. Deze notitie is weliswaar toegespitst op de werkgelegenheidssituatie in het kleuter-, lager- en voortgezet onderwijs, maar ook van betekenis voor het wetenschappelijk onderwijs. Deetman acht daarin een herverdeling van het werk noodzakelijk om de te verwachten daling van het aantal arbeidsplaatsen voor de komende tien jaar op te kunnen vangen. Hij doet de suggestie de arbeidsduur met tien procent te verminderen. Voor het wetenschappelijk personeel zou dat in totaal 3800 extra banen opleveren.

Lagas is overigens geen tegenstander van arbeidstijdverkorting (ATV): 'Integendeel, ik zie de ATV als de enige goede methode om iets te doen aan de werkloosheid, ondanks de nadelen. Ik heb op dit moment alleen andere prioriteiten. Neem bijvoorbeeld de Wet Tweefasestructuur. We hebben de rompslomp nog niet achter de rug of de Nota Beiaard kwam er bovenop. Dan is er de zaak van de Voorwaardelijke Financiering en nu weer de taakverdelingsproblematiek. Dat is allemaal al nauwelijks te verhelpen. Als daar nu nog eens de ATV bijkomt, dan weet ik het niet meer, ook al omdat het een uiterst complexe aangelegenheid gaat worden. Bovendien vind ik dat de universiteiten dringend toe zijn aan enige rust.

Er zijn de laatste jaren in een enorm tempo zeer ingrijpende maatregelen genomen. Ik denk dat enige stabilisatie goed zou zijn om al die veranderingen wat te laten betijen. Alleen daarom al lijkt het me onverstandig om nu weer een onrustmakende situatie te creëren. Want dat zal zeker een gevolg zijn van het invoeren van arbeidstijdverkorting. Eerlijk gezegd moet ik hieraan toevoegen dat de RL natuurlijk in een uitzonderingspositie verkeert. Bij andere universiteiten dreigen wel degelijk ontslagen en daar zal er heel anders tegenaan worden gekeken. Er zal ook heus wel iets gebeuren. En wij zullen dan niet achterblijven. Maar nee, het initiatief nemen. Dat is niet aan ons, dunkt me.'

Nadelen

Ondanks het feit dat Lagas in principe bereid is om mee te gaan met de idee van de ATV, ziet hij de nodige belemmeringen: 'Hoewel ik geloof dat die te nemen zijn,' zo voegt hij er direct aan toe. Hij somt er een aantal op: 'Het huidige systeem van salaris- en lastenberekening zoals dat aan de universiteiten wordt gehanteerd, bijvoorbeeld. Op basis daarvan zouden de personeelskosten met zeven procent stijgen als er vijf mensen vier dagen per week gaan werken, inplaats van vier mensen vijf dagen per week. Het is een probleem dat volgens mij eerst door de Rijksoverheid opgelost moet worden.'

De invoering van de ATV zal tevens een daling van het inkomen inhouden. Lagas: 'Daarover maak ik me toch wel ernstige zorgen. Er is de laatste jaren al veel ingeleverd. Er komen mensen naar me toe die het financieel niet meer kunnen bolwerken. En daarbij gaat het niet alleen om de lage inkomens. Vaak zijn er namelijk in de tijd van almaar stijgende lonen verplichtingen aangegaan, zoals de groeihypotheken op huizen. Daar zitten deze mensen nu mee.'

Een volgende belemmerende factor voor de ATV ziet Lagas op het gebied van de rechtspositie van de RL-medewerkers: 'Deeltijdontslag is bijvoorbeeld onmogelijk, evenals het doen afvloeien van meer personen als één functie in het geding is.'

'Organisatorisch zijn er eveneens veel moeilijkheden,' zo vervolgt hij. Zo zal er volgens hem op basis van het huidige

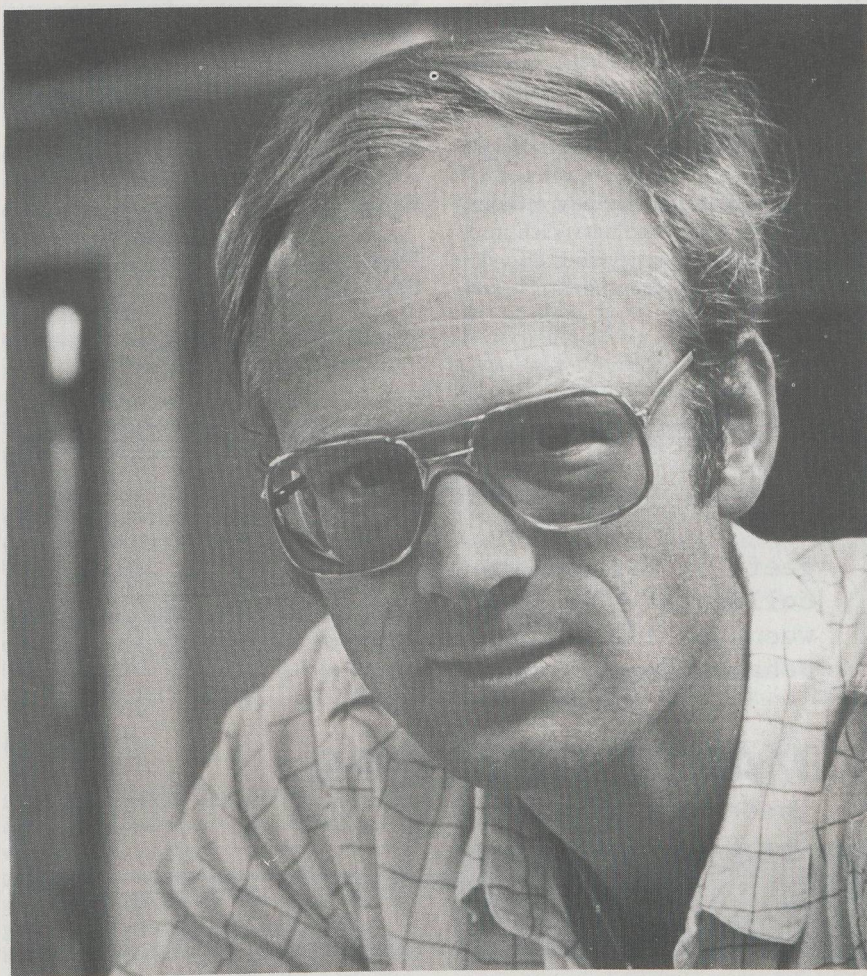
systeem minder geproduceerd worden en zullen de kosten per eenheid toenemen: 'Immers, er zijn nogal wat functies waarvoor enige voorbereiding een vereiste is, voordat zij iets opleveren. Dat is de zogenaamde nullast. Meer mensen betekent meer nullast. Overleg kost extra manuren, en ga zo maar door. En dus zullen we ook daarop iets moeten vinden.'

Bedrijfstijd

Een ander probleem op het organisatorische vlak is de wijze waarop de ATV ingevoerd zou moeten worden: 'Gaaf te tent een dag dicht of moet de bedrijfstijd hetzelfde blijven. En wat doen we met de studenten? In elk geval denk ik niet dat het goed is om iets op eigen houtje te ondernemen. We moeten hier geen eilandje creëren. En dan,' gaat hij verder, 'is er het obstakel dat het in sommige gevallen wel mogelijk is om arbeidstijdverkorting in te voeren, maar zonder dat dit gecompenseerd kan worden door het aantrekken van een vervanger. Dit zal zich onder andere bij kleine eenheden voordoen. De capaciteitsgroep Medische Ethiek, bijvoorbeeld. Waar vind je een ethicus voor acht uur in de week? En hetzelfde geldt voor het college van bestuur. Je kunt moeilijk iemand voor enkele uren collegelid maken. En verder zijn er de bijkomende kosten die gepaard gaan aan het aantrekken van meer mensen, hetgeen toch de bedoeling van de ATV is. Je hebt extra bureaus nodig, kamers en personeel voor de administratie. Hoe het zij, ik denk dat het zo al wel duidelijk is dat het invoeren van arbeidstijdverkorting geen eenvoudige zaak zal zijn. En we hebben al zo'n complexe organisatie. Desondanks geloof ik dat het mogelijk is een oplossing te vinden, als je maar wil.'

'Met betrekking tot de ATV kan de RL twee soorten van beleid voeren,' zo komt Lagas aan het eind van zijn verhaal: 'Het eerste is er één van zelf stimuleren. Een actieve vorm, dus. Dat doen we op dit moment niet, hoewel de Universiteitsraad er een voorstander van is. Het college van bestuur houdt echter vast aan een meer passief beleid ten aanzien van de ATV. als een individuele aanvraag voor deeltijdwerk wordt ingediend, kijken we of er redenen zijn om het verzoek af te wijzen. Meestal zal het overigens gehonoreerd worden, tenzij de functie dat onmogelijk maakt. Ik vind dat we op dit moment niet anders kunnen omdat mijns inziens andere taken voorgaan. We zijn in feite al overbelast.'

Dienst Voorlichting
Sjonk Ritmeester

Promovendus Harm Kuipers:

'Het gaat mij om de gewone mens, niet om de sporter'

'Het probleem is natuurlijk dat alles wat ik doe in verband wordt gebracht met de sport. Het gaat mij in het onderzoek echter niet om de sporter maar om de gewone mens. En mij drijft slechts de nieuwsgierigheid.'

Aldus Harm Kuipers. In het land is hij vooral bekend als oud-wereldkampioen schaatsen. Aan de RL kennen ze hem bovendien al sinds 1974 als een gerespecteerd wetenschappelijk medewerker van de capaciteitsgroep Fysiologie. Harm Kuipers (35) is vrijdag 10 juni gepromoveerd op het proefschrift 'Variability of physiological responses to exercise', oftewel: 'Veranderlijkheid van fysiologische reactie op inspanning'.

Het proefschrift betreft een onderzoek naar het waarheidsgehalte van tot nu toe bekende testen om het prestatievermogen van de mens te meten. Daartoe heeft Kuipers een fietsergometertest gebruikt. De fietsergometer meet de prestatie en vele RL-medewerkers hebben er

al heel wat zweetdruppels op achtergelaten.

Tot nu toe werd het vermogen van het menselijk lichaam om zuurstof op te nemen beschouwd als de belangrijkste maat voor het meten van de prestatie. Kuipers heeft nu gevonden dat het vermogen om zuurstof op te nemen wel een belangrijke indicatie geeft voor de prestatie, maar dat er beslist niet te veel uit geconcludeerd mag worden. Maar het is toch een beperkte methode, omdat gebleken is dat een constant vermogen tot zuurstofopname kan resulteren tot verschillen in prestaties. Verder heeft de fietsergometertest uitgewezen dat de resultaten van de bekende testen meer schommelingen vertonen dan de geleverde prestaties. Dit houdt in dat een verandering in het testresultaat niet zonder meer een verandering in prestatie betekent. Toch geeft in het algemeen een verandering in prestatie ook een verandering in testresultaat. Bovendien

blijkt door het verschil in fysiologische reacties van verschillende mensen dat de testen niet zo maar met elkaar vergeleken mogen worden.

Wedstrijd

Zo is uit het onderzoek naar voren gekomen dat de in de sportwereld zeer bekende astrand die de prestatie voorspelt uit de hartfrequentie bij een relatief lage belasting, gemakkelijk tot verkeerde uitspraken kan leiden. De Astrandtest gaat er namelijk vanuit dat het verloop van de hartfrequentie tijdens belasting voor iedereen vrijwel altijd gelijk is, hoewel dit lang niet altijd opgaat. Zo reed ik eens een baanrecord, hoewel de Astrandtest uitwees dat ik in een slechte conditie verkeerde. Dus, als je de Astrandtest goed wil gebruiken, zou je voor iedereen één keer een aparte hartfrequentiecurve moeten opstellen,' zegt Kuipers.

Wat dan wel precies leidt tot het leveren van een prestatie is Kuipers overigens nog niet duidelijk. Dat zal de volgende fase van het onderzoek zijn. In dit verband komt hij wel tot iets nieuws, namelijk dat variatie in prestatie wordt veroorzaakt door variatie in mechanisch rendement. En daarmee bedoelt hij dat op goede dagen een bepaalde hoeveelheid arbeid minder energie kost dan op slechte dagen. Dat komt omdat psychologische factoren een minder belangrijke rol spelen bij het leveren van een prestatie dan biologische factoren. 'Vaak bleek het leveren van een prestatie onvoorspelbaar. De wedstrijd zelf blijft de meest ideale test,' aldus Kuipers.

Idealist

Met nadruk ontkent hij dat het hem erom te doen is erachter te komen hoe sportlieden tot betere prestaties zouden kunnen komen. 'Ik ben louter wetenschappelijk geïnteresseerd in het functioneren van het menselijk lichaam. Het gaat mij om het begrijpen. Dat heb ik altijd gehad, ook toen ik zelf nog aan de wedstrijdsport deed. Maar,' zo voegt hij eraan toe, 'ik ben wel een idealist. Daarom speelt wellicht een heel klein beetje op de achtergrond mee dat ik wil aantonen dat wat op biologische wijze gebeurt prima is en de rest twijfelachtig. Met andere woorden doping hoeft niet. Dat heeft nauwelijks zin voor het leveren van een prestatie.'

Dat Harm Kuipers zich nu met zijn volle gewicht op het wetenschappelijk werk heeft gestort, betekent overigens niet dat hij zijn sportleven is vergeten. 'Trouwens, ook vroeger stond bij mij de studie voorop. Maar met uitzondering van de laatste jaren was die altijd uitste-

kend te combineren met het schaatsen. Ik vond het gewoon een heerlijke afwisseling. En nog altijd heb ik heel veel plezier van mijn sportervaringen. Bovendien heb ik de sport altijd al beschouwd als vormingsmiddel. Het doorzetten, de concentratie, de ambitie. Allemaal zaken die me hier aan de RL van pas komen. Als sporter moet je bijvoorbeeld een zekere gedrevenheid hebben. Maar dat is evenzeer nodig bij het schrijven van een proefschrift. Het winnen van een kampioenschap of het halen van een tentamen. Beide beschouw ik als een overwinning op mezelf.'

Blindheid

Kuipers erkent dat veel sporters een bepaalde mate van blindheid vertonen. 'Zij hebben vaak alleen oog voor hun tak van sport. Dat heeft me wel eens wat benauwd, hoe begrijpelijk het soms ook is. Ikzelf heb gelukkig een brede belangstelling. Ik leef echt niet alleen voor de wetenschap, nu. Ik interesseer me voor de politiek, speel piano en doe aan geologie en ben een echte natuurliefhebber. Ik ben wel een egotripper. Dat kan ook bijna niet anders bij een individuele sport als schaatsen. Dat beginnen ze zo langzamerhand zelfs in de Sovjet-Unie te begrijpen.'

Het verhaal dat een sportman of -vrouw die stopt met de wedstrijdsport problemen krijgt met de gezondheid, verwijst hij naar het rijk der fabelen. 'Dat is gewoon flauwekul. Sport zonder overdrijven is alleen maar gezond. Het enige dat kan gebeuren is het optreden van het zogenaamde sportonthoudingssynroom, een mentaal ontweningsverschijnsel dat gemakkelijk te verhelpen is door jezelf een beetje te blijven trainen. Nee, ik

heb alleen plezier beleefd aan de sport. En datzelfde plezier heb ik nu in mijn werk. Verder ben ik een rijk mens met mijn vrouw en drie kinderen. Elke dag train ik nog wat: lopen of fietsen. Ik werk met mensen en kan mijn nieuwsgierigheid bevredigen. Kortom, ik ben een heel gelukkig mens.'

**Dienst Voorlichting
Sjonk Ritmester**

Coiffure Salon **MARTIE**

geeft op vertoon van uw collegekaart op dinsdag en woensdag 10% korting op alle behandelingen.

10%

MARTIE REINDERS

Bredestraat 20 Maastricht 043-12508
maak even een afspraak

Servaas Boekhandel

Vrijthof 29 Maastricht, tel. 043-50054 / 18704

- * *medische*
- * *juridische*
- * *sociale wetenschappen*
- * *literatuur*
- * *kunst*
- * *poëzie*

*de academische boekhandel
van Maastricht*

Bureau Onderwijs FdG

Getuigschriften

Op de hieronder genoemde data zullen de diverse getuigschriften aan de daarvoor in aanmerking komende studenten worden uitgeleend:

– 1 juli 1983:

Uitreiking Basisartsgetuigschriften Stadschouwburg Maastricht, aanvang 16.00 uur

– 1 september 1983:

Uitreiking Doctoraal-getuigschriften Collegezaal Randwijck, aanvang 16.00 uur

– 5 september 1983:

Uitreiking Propedeuse-getuigschrift Aula Hoofgebouw, aanvang wordt nader bekend gemaakt.

De Kandidaatsgetuigschriften kunnen op een nog nader aan te geven datum in het Academisch Jaar 1983/1984, bij Het Bureau Onderwijs FdG worden afgehaald.

Evaluatie

In de maand juli zal de Dagelijkse Commissie voor de Examens de resultaten van het gevolgde keuze-onderwijs evalueren voor tweede-, derde- en vierdejaars studenten. De tweede- en vierdejaars studenten, die nog geen evaluatie-formulier en eindverslag hebben ingeleverd bij het sekretariaat keuze-onderwijs, worden verzocht dit vóór 1 juli 1983 te doen.

De derdejaars studenten dienen het evaluatie-formulier en het eindverslag uiterlijk 1 augustus 1983 in te dienen.

Algemeen

Zomercursus

In het kader van een culturele uitwisseling tussen Griekenland en Nederland wordt door het Instituut Bevordering Creativiteit (Stichting I.B.C.) een zomercursus georganiseerd op het eiland Samos in de Middellandse Zee. Griekse en Nederlandse docenten verzorgen workshops in de kunstzinnige vorming, waaronder drama, grafiek, leerbewerking en fotografie. De plaats van handeling op het eiland is een Byzantijns klooster in de bergen.

De zomercursus is opgezet om tot een jaarlijks terugkerend uitwisselingsprogramma te komen van docenten uit beide landen. De achterliggende vooronderstelling is dat beide culturen veel van elkaar kunnen opsteken, speciaal waar het de kunstzinnige vorming betreft.

De stichting I.B.C. geeft een brochure uit waarin meer bijzonderheden met betrekking

tot de zomercursus staan aangegeven. Verder informatie of inschrijving kan bij het sekretariaat:

Cornelis van der Lindenstraat 35

1071 TG Amsterdam

tel. 020-731889 b.g.g. 085-255460, 05407-3490

Oproep aan alle voetballiefhebbers

In het kader van het project Spelbegeleiding vindt er in de maand juli een aantal experimenten plaats in het gedragswetenschappelijk laboratorium op het BMC.

Voor deze experimenten zoeken we een aantal leden van de universitaire gemeenschap die als proefpersonen willen optreden. Het experiment bestaat in het beoordelen van een aantal spelfragmenten uit voetbalwedstrijden. Duur van het experiment is $\pm 1\frac{1}{2}$ uur. Kennis van de spelregels van voetbal en enige jaren voetbalervaring zijn vereist. Minimumleeftijd 25 jaar.

Deelname wordt gehonoreerd met een geschenkbon van f 25,-.

Opname bij Lenneke Roijen, secretaresse capaciteitsgroep Medische Sociologie, BMC, toestel 605.

Het precieze tijdstip waarop het experiment plaats vindt wordt in overleg met u vastgesteld.

Niet-Universitaire Geneeswijzen

NUG-Aktiviteitenagenda

Misschien was het nog niet helemaal duidelijk, maar in de loop van het afgelopen cursusjaar is de N.U.G., d.w.z. het Experimenteel Onderwijsproject ondersteund door een vereniging. Aanvankelijk droeg deze vereniging ook de naam N.U.G., nu is deze echter veranderd in 'Libertijn, vereniging voor keuzevrijheid van geneeswijze'. Via deze vereniging is het mogelijk om de financiën van de NUG te beheren, maar ook een verbinding aan te gaan met niet-studenten van binnen en buiten de universiteit. Libertijn heeft ook een bredere doelstelling en doelgroep als de NUG. Wij hopen daar in het nieuwe cursusjaar nog op terug te komen.

In het najaar zal er een studie- en organisatiegroepje starten rond het thema 'christelijke geneeskunde, wat is dat?'. Dit is een gezamenlijk initiatief van Studentenecclesia en Libertijn en is dus voor iedereen toegankelijk.

Iedereen die geïnteresseerd is kan zich opgeven bij Studentenecclesia, Tafelstraat 13, 6211 JD Maastricht, tel. 043-15651 of bij Libertijn, zie brievenhoofd of tel. 043-14097 of sein 4 (Egbert van Wijk). Eind augustus gaat er weer een cursus Yoga van start. Inlichtingen bij: Instituut voor Natuurgeneeswijzen en Yogabegeleiding, tel. 043-622103.

Tenslotte een prettige en zonnige vakantie toegewenst.

Egbert van Wijk

GVO

Cursus sexologie

In De Nieuwenhof zal van zaterdag 2 juli tot donderdag 11 augustus een cursus sexologie worden gehouden, getiteld: 'New York University in Human Sexuality'.

Het doel van de cursus is een vergelijking te trekken tussen Noord-Amerika en Nederland op diverse aspecten van sexualiteit.

Een aantal Nederlandse deskundigen zal inleidingen houden. Ook zal door middel van excursies informatie verschaft worden.

Aan de cursus zullen 15 Amerikaanse en vier RL-studenten van Gezondheidsvoorlichting en opvoeding meedoen.

De cursus staat onder leiding van prof. dr. D. Calderwood van de New York University, de 'Coördinatie Holland Seminar' en RL-medewerker T. Oostveen, van de capaciteitsgroep Gezondheidsvoorlichting en opvoeding.

De groepssessies zullen plaatsvinden van 9 tot 13.00 uur. De inleidingen worden gegeven van 14.00 tot 17.00 uur.

De bijeenkomsten worden gehouden in de Rechtenfaculteit van de RL, in de Nieuwenhof, Nieuwenhofstraat 1 te Maastricht.

Nadere informatie kan worden verkregen bij contactpersoon T. Oostveen tel: 043-888175. Bij geen gehoor: 043-888162.

AKTIVITEITENAGENDA

Vrijdag 24 juni

Promotie, D. Busman
16.00 uur, Aula.

Donderdag 30 juni

Promotie, N. Crombag
16.00 uur, Aula.

Vrijdag 2 september

Inaugurele rede, prof. dr. A.H. Keijser
16.00 uur, Aula.

Donderdag 8 september

Promotie, D.A. Smit
16.00 uur, Aula.

Vrijdag 9 september

Promotie, H. Keizer
16.00 uur, Aula.

Donderdag 15 september

Promotie, P.A. Vegt
16.00 uur, Aula.

Vrijdag 16 september

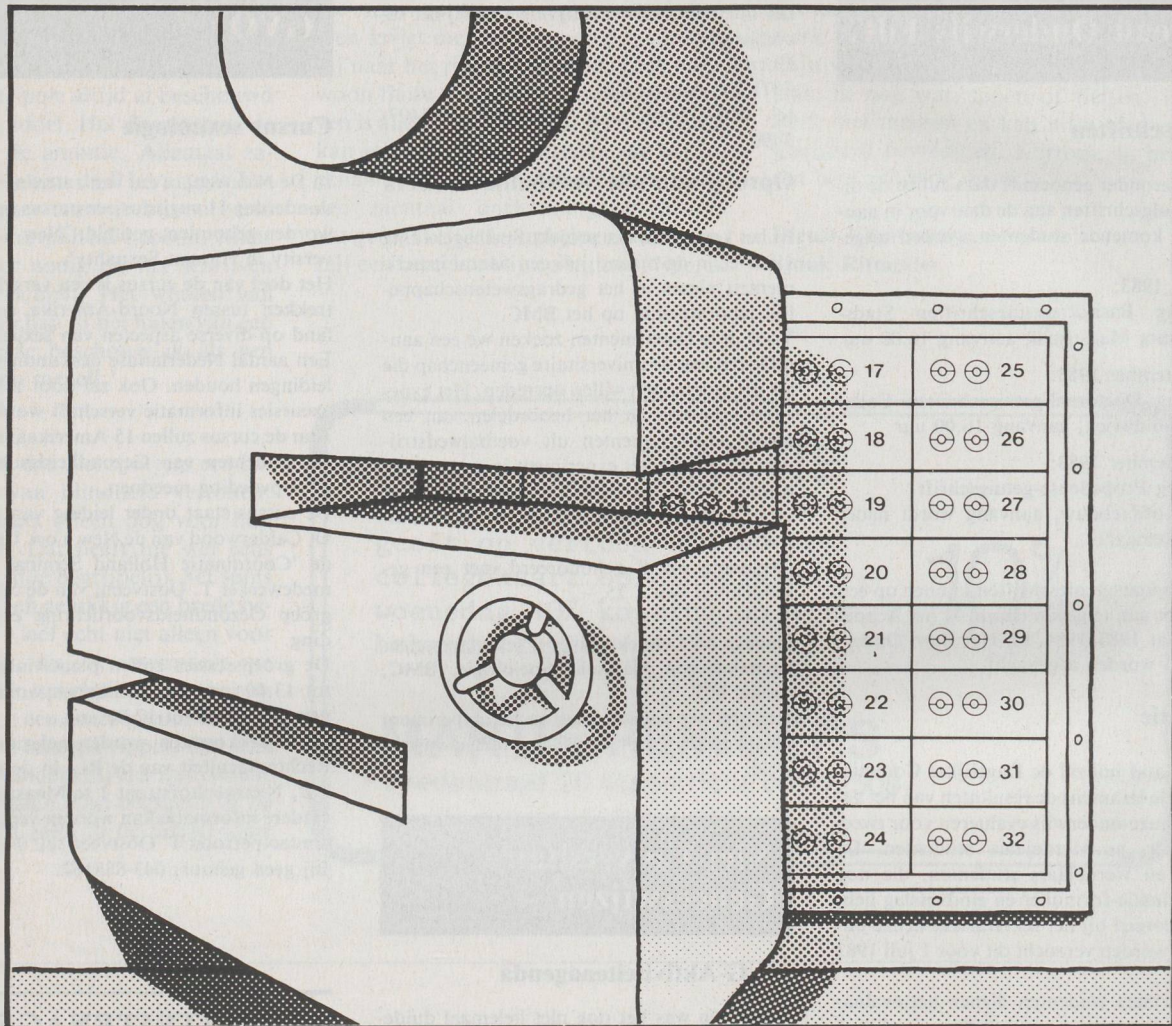
Promotie, J. Stapert
16.00 uur, Aula.

Vrijdag 23 september

Inaugurele rede, prof. dr. F.F.H. Rutten
16.00 uur, Aula.

Donderdag 30 september

Promotie, M.J. Staat
16.00 uur, Aula.

Alles van waarde veilig opgeborgen.

Gaat u op vakantie, een weekendje er tussenuit of een avondje op bezoek, dan is het een veilig gevoel dat uw waardepapieren, sieraden en andere kostbaarheden, die bij brand en inbraak verloren kunnen gaan, goed zijn opgeborgen in een safeloket van Spaarbank Limburg.

Dit voor het geringe bedrag van enkele tientjes per jaar en daar is ook nog de verzekeringspremie bij inbegrepen.

Vraag er eens naar, als u bij een van de kantoren van Spaarbank Limburg komt.

Men zal u graag de kluisruimte eens laten zien en u met plezier alle gewenste informatie geven.

Het is gewoon een safe gevoel zo'n kluisloket bij Spaarbank Limburg.

spaarbank limburg

Hoofdkantoor: Markt 17-18, tel. 841222

De zomer door:

Het laatste weekend van juli (28-31 juli) presenteert het Maastrichts Filmhuis een vakantieprogramma met vier comedy films van respectievelijk The Marx Brothers en Jacques Tati.

Chico Marx, de domme, Harpo, de clown en Groucho, de ironist, leerden het vak in het Vaudeville theater en dat is aan al hun dertien films goed te zien. De verhaaltjes zijn meestal mager, maar de goedwerkende 'gags' en 'props' van de broers houden de films moeiteloos overeind. 'A night at the opera' werd in 1937 door de legendarische MGM tycoon Irving Thalberg geproduceerd en behoort tot de bekendste films van de Marx Brothers. In 'The big store' uit 1941 waren de broers alweer op hun retour.

'Les vacances de monsieur Hulot' (1953) en 'Mon oncle' (1958) vormen met 'Jour de fête' (1949) de absolute hoogtepunten in de filmcarrière van de in 1982 overleden Franse komiek Jacques Tati. De ellenlange Tati werd beroemd door zijn slome maar perfect getimede gestuntel dat ook dertig jaar na datum goed blijft voor een gulle lach. Stan Laurel was zijn voorbeeld. Tati kopieerde hem nooit, maar schonk het leven aan een nieuw type voor het Europese publiek.

'Trajecta '83' heet de grote overzichtstentoonstelling van hedendaagse Limburgse kunst, die van 15 juli tot en met 14 augustus in de Maastrichtse Eurohal zal plaatsvinden. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad, voor het zover was. Reeds in een vroeg stadium van de plannenmakerij trok een groep van 200 kunstenaars aan de bel, omdat ze vonden dat 'Trajecta' teveel weghad van een dure losse flodder die een onevenredig groot beslag legde op de provinciale kunstenpot en niet bijdroeg tot een wezenlijke verbetering van het cultuurbeleid in Limburg. Spanningen en geruzie over en weer, zelfs tot in de rechtzaal toe, begeleidden het wordingsproces van wat door de organisatoren vol trots het meest verrassende en monumentale overzicht van Limburgse kunst tot nog toe wordt genoemd. Er zullen beeldhouw- en textielwerken, fotografie, edelsmeedkunst en performances te zien zijn. Maar het accent zal toch vooral op de schilderkunst liggen. Alhoewel juist hier een aantal be-

kende namen - waaronder Toon Teeken, Fons Haagmans, Frits van der Zander, Felix van de Beek en Pieter Defesche - uit protest verstek laten gaan. 'Trajecta '83' zal het moeten klaren zonder medewerking van een omvangrijk aantal getalenteerde kunstenaars. Het is de vraag of de expositie ondanks dit gemis kan uitgroeien tot een unieke gebeurtenis voor kunstminnend Limburg.

Per traditie organiseert de stichting 'Het Graf van Sint Servaas' tussen 25 augustus en 5 september a.s. de vijftigste 'Heiligdomsvaart'; het grote zevenjaarlijkse kerkelijke praalfeest ter nagedachtenis aan Maastrichts eerste bisschop: Sint Servatius. De 'Heiligdomsvaart' vindt haar oorsprong in de elfde eeuw en heeft sindsdien, slechts onderbroken door oorlogen, tot op heden voortzetting gevonden. Onbetwist hoogtepunt vormen de grote feeststoeten, die op twee achtereenvolgende zondagen door de straten van Maastricht trekken. Hierin worden de relieken en kunstschaten van Maastrichts oudste kerken meegevoerd. Ook zal op zes avonden het klank- en lichtspel 'Het gouden huis' - over het leven van St. Servaas en de verbondenheid van Maastricht met haar heilige - op het Vrijthof opgevoerd worden. Daarnaast natuurlijk een ruim aanbod van plechtige eucharistievieringen, concerten, kooruitvoeringen en een expositie over kerkmuziek in de Dominicanerkerk.

eindexamenklas speelt

odets

toneelacademie maastricht

toneelstudio 20.30
data 23 24 25 27 28 29 30 juni
25 juni ook om 14.30 uur
reserveringen 043-12241

Agenda

Filmhuis Maastricht

Donderdag 30 juni tot en met zondag 10 juli om 21.00 uur: 'Le Notte di San Lorenzo' van de gebroeders Taviani.

Donderdag 14 tot en met zondag 17 juli om 21.00 uur: 'They shoot horses, don't they?' van Sydney Pollack.

Donderdag 21 tot en met zondag 24 juli om 21.00 uur: 'Persona' van Ingmar Bergman.

Donderdag 28 tot en met zondag 31 juli om 21.00 uur: Vakantieprogramma met 'The big store' (do) en 'A night at the Opera' (vrij) van 'The Marx Brothers', en 'Les vacances de monsieur Hulot' (za) en 'Mon oncle' (zo) van Jacques Tati.

Donderdag 4 tot en met zondag 7 augustus om 21.00 uur: 'Jules et Jim' van François Truffaut.

Donderdag 11 tot en met zondag 14 augustus om 21.00 uur: 'The night of the living dead' van George A. Romero.

Donderdag 18 tot en met zondag 21 augustus om 21.00 uur: 'Viva la muerte' van Fernando Arrabal.

Eurohal

15 Juli tot en met 14 augustus: 'Trajecta '83'. (open: 11.00-18.00 uur / Donderdag: 11.00-21.00 uur).

Galerie Felix

3 Juli tot en met 30 augustus: Expositie van werken van afgestudeerde schilders en beeldhouwers van de Stadsacademie.

Galerie Gadiot

Tot en met 23 juli: Kleur-etsen van Frans Politzer en bronsplastieken van Phonsen van Dalen.

Heiligdomsvaart

Van 25 augustus tot en met 4 september.

ADHTEROM IS T KERMS

Vrouwen I

Al jaren woeden in andere studentensteden de gevechten om de systematische onderdrukking van vrouwen uit te bannen. Vrouwenstudies (nu ook in Maastricht!) vinden overal ingang, en ook op andere fronten wordt gestreden.

Zo ijvert in Landbouwhogeschoolstad Wageningen het Vrouwenoverleg voor aparte vrouwenmentorgroepjes. Overigens niet voor het eerst, want al jaren probeert het Overleg de Commissie Algemene Introductie Dagen (CAID) zo gek te krijgen toch eindelijk eens expliciet in de voorlichtingsboekjes te vermelden dat zo'n vrouwengroepje mogelijk is.

'Ja maar', sputtert de CAID, 'dan is het hek van de dam; dan moeten er ook aparte groepjes komen voor andere minderheidsgroeperingen: Friezen, homoseksuelen, christenen en ga zo maar door.' Nonsens, beweert het Vrouwenoverleg. De Homogroep Wageningen heeft zelfs laten weten om diverse redenen niet te voelen voor aparte potten- en flickergroepen, en vrouwen willen gewoon gezellig samen in één groep, getuigen de volgende motivaties van enkele vrouwen: 'Ik voel me eerder thuis tussen meiden en treed dan eerder naar buiten', 'Ik heb vervelende ervaringen met mannen, en die wil ik niet nog 's in m'n mentorgroep' en 'Waarom moet ik een motivatie geven dat ik in zo'n groep wil? Mensen die in een gemengde groep gaan, hoeven ook geen motivatie te geven!'

Goed dan, de CAID bleek enigszins ontvankelijk voor argumenten en nam de volgende frase op in haar boekje: 'Vind je het leuker in een mentorgroep te zitten waarin je je beter thuis zal voelen, dan kan dat.'

Zo lijkt alles toch in kannen en kruiken, niet? NIET, roept het Vrouwenoverleg. Want deze formulering brengt aankomend eerstejaars niet op ideeën.

Vrouwen II

De Commissie Problematiek van de Vrouwelijke Arts van de KNMG heeft haar rapport uitgebracht. Niet overdonderend, maar dat viel te verwachten. Ook de aanbevelingen zijn niet verrassend. Vrouwelijke artsen moeten méér lid worden van de KNMG, méér in besturen gaan zitten, méér opgeleid kunnen

worden voor méér specialismen, part-time opleiding kunnen genieten en part-time een baan kunnen hebben, en als je zwanger wordt moet dat geen problemen met betrekking tot de werksituatie meer hoeven te geven.

Tot zover zou het rapport nog een publicatie van een subcommissie van de Emancipatieraad kunnen zijn. De laatste aanbeveling laat echter zien at het hier wel degelijk nog steeds gaat om een mannenbolwerk, en dat de stelsters van het rapport dat goed doorhebben: *Het is gewenst dat er binnen de Domus Medica een (vertrouwens)persoon wordt aangewezen die erop toeziet dat gesignaleerde moeilijkheden van vrouwelijke artsen ook daadwerkelijk alle aandacht krijgen.*

To bieb, or not to bieb

U herinnert zich nog wel de perikelen rond de verhuizing naar Randwyck. Begin dit jaar kon er geen Observant verschijnen of iemand had wel iets over de nieuwe locatie te melden. Eén van de laatsten in die rij was Maarten Dormaar, die met de capaciteitsgroep Sociale Psychiatrie verhuisde van Vijverdal naar de drassige velden. Hij klaagde zijn nood over de rampzalige toestanden die met betrekking tot de literatuurvoorzieningen waren ontstaan. Fietsend tussen de bibliotheken van Randwyck, BMC, Hoofdgebouw en Bonnefantencomplex kreeg hij een lumineus idee: breng de hele universiteitsbibliotheek onder bij de *Opnebare Bibliotheek!* Iedere medewerker automatisch lid, en bovendien een prachtige vorm van academisering: alle universitaire middelen, mankracht en know-how komen ter beschikking van gans Zuid-Limburg.

Even was het stil. En toen kwam het CvB na rijp beraad tot een magistraal plan: als de universiteitsbibliothecarissen nu eens met de openbare bieb gingen samenwerken!? De universiteitsbibliothecarissen wierpen zich met voortvarendheid op het idee, en in het bibliotheeksbulletin van jongstleden mei ontvouwden zij de eerste gedachtenspinsels: de collectieprofielen van beide instanties worden in de loop van 1983 en 1984 uitgewerkt en gebruikers van de bibliotheken zullen met ge richte voorlichting worden geïnformeerd over de gemeenschappelijke collecties en diensten en de onderlinge af-

stemming daarvan. Er wordt gestreefd naar één gemeenschappelijke catalogus en een gelijkschakeling van toegangs- en uitleenvoorwaarden (lidmaatschap, pasjes, uitleentermijnen, openingstijden). Zo tevreden, Maarten?

Uitstapjes

Traditiegetrouw zwermen op bepaalde tijden diensten, clubjes en afdelingen vanuit de universiteit naar de meest exotische plekjes van Nederland en omstreken. En zo vlak voor de zomervakantie lijkt die zwermlust het grootst te zijn. Er gaat geen week voorbij of je klopt wel tevergeefs aan bij zo'n club. 'Die zijn er niet!' roepen dan de burens, 'die zijn op schoolreisje naar Bobbejaanland of zo!'

Waarheen gaat de reis dan? Een greep: Studentenzaken is naar de Ardennen geweest, werkelijk schitterende natuur en watervallen gezien, hoor. En eindelijk niet 's dat studentengezeur aan je kop.

POB (Planning, Ontwikkeling en Bedrijfsvoering) kon echter het werk niet helemaal vergeten; de heren bezochten de Clauscentrale van de PLEM. Fraai staaltje bedrijfsvoering.

De Audiovisuele Dienst zocht het iets verder weg. De Belgische Kempen was de bestemming. Niet zo leuk als vorig jaar, toen de dienst een diaspeurtocht had. De dienst Algemene en Juridische Zaken bleef in Zuid-Limburg met een gevarieerd programma: wandelen in Epen, bezoek aan een kolenmijn in Valkenburg, en skelteren in een pretpark. Het dagje uit werd afgesloten in een Maastrichts Italiaans restaurant. Leuk.

De DIV deed het nóg traditioneler: bowlen. Maar ja, die informatieverwerkers hebben zoiets waarschijnlijk ook we nodig, eens per jaar.

De kroon spant voorlopig het Dekanaat van de Medische Faculteit. Een weekendje uit in het buitenhuis van de familie Greep in Holten. De dikste boom gezien, wat gezwommen, ach, het was wel aardig. Volgend jaar misschien naar professor Greeps Portugese residentie.

En Observant? Tja, wij maken individuele uitstapjes deze zomer. Rome, Zuid-Frankrijk, Brindisi, Toulouse, Athene, Wenen, Genève, Ohrid, Maastricht en Amsterdam. Dag!

Prettige vakantie.